N°. 109. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat- en Letterkundig en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Zondag en Maandag den 6 en 7 Mei.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 5den Mei.

Bij besluit van Zijne Majesteit van den 30sten april jl., n°. 13, zijn benoemd en aangesteld:

Bij de afdeeling kurassiers n°. 1:

Tot ritmeester der 1ste klasse, de ritmeester der 2de klasse W. van Tol, van de afdeeling;

Tot 1ste luitenants: de 2de luitenant-adjudant S. van Nonhuys en de 2de luitenant M. van Attenhoven, beide van de afdeeling;

Tot 2de luitenant-effectief, de 2de luitenant à-la-suite H. Bachman, mede van de afdeeling;

Tot 2de luitenants à-la-suite: de kadet-wachtmeesters G. H. J. Michelhoff, J. A. van den Bosch en D. J. A. G. F. van den Steen, respectivelijk van de Koninklijke Militaire Akademie, tijdelijk dienende, de beide eerstgenoemde bij het regement ligte dragonders n°. 4, en de laatstgemelde bij het regement huzaren n°. 6.

Bij de afdeeling kurassiers n°. 3:

Tot 1ste luitenants: de 2de luitenants S. J. R. van de Poll, van de afdeeling, J. M. Castendijk, van de afdeeling kurassiers n°. 1, H. F. Hogeveen en J. J. H. Mascheck, beide van de afdeeling;

Tot 2de luitenants-effectief: de 2de luitenants à-la-suite E. C. de Gasembroot, R. A. Jackson en N. Habets, alle van de afdeeling;

Tot 2de luitenants à-la-suite: de wachtmeester-volontair J. M. Nisbeth Sobry en de kadet-wachtmeester A. H. D. Bleeschen, beide van het regement ligte dragonders n°. 4.

Bij het regement ligte dragonders n°. 4:

Tot ritmeester der 2de klasse: de 1ste luitenant A. Thesingh, van het regement;

Tot 2den luitenant-effectief: de 2de luitenant à-la-suite A. A. O. baron van Heeckeren, van het regement;

Tot 2den luitenant à-la-suite: de wachtmeester-volontair L. A. van Ittersum, insgelijks van het regement.

Bij het regement ligte dragonders n°. 5:

Tot ritmeesters der 2de klasse; de 1ste luitenants O. L. Graaf van Limburg Stirum, F. H. Baron Taets van Amerongen, beide van de afdeeling kurassiers n°. 3;

Tot 2de luitenants à-la-suite, de wachtmeester E. C. F. de Quay, mede van de afdeeling, en de kadet-wachtmeester A. C. van Rappard, van de Koninklijke Militaire Akademie, en tijdelijk dienende bij het regement.

Bij het regement huzaren n°. 6:

Tot ritmeesters der 2de klasse, de 1ste luitenants F. H. van Voorst, van de afdeeling kurassiers n°. 9 en J. A. Sasse van Ysselt, van het regement lanciers;

Tot 2de luitenants à-la-suite: de opperwachtmeester C. J. T. de Waha, van de afdeeling kurassiers n°. 1, en J. W. Köning, van de afdeeling kurassiers n°. 3, de wachtmeester-volontair J. Pauluis en de korporaal-volontair C. A. E. A. van Panhuys, beide van het regement lanciers, alsmede de kadet-wachtmeester H. J. Cester, van de Koninklijke militaire Akademie, en tijdelijk dienende bij het regement.

Bij de afdeeling kurassiers n°. 9:

Tot ritmeester der 1ste klasse, de ritmeester der 2de klasse, J. Werner;

Tot 1ste luitenants, de cornet G. H. Hamming, en de 2de luitenants A. E. C. de Sturler de Frinisberg en J. Ringeling;

Tot 2de luitenants-effectief: de 2de luitenants à-la-suite F. Weidner en J. A. Veldhuis, alle van de afdeeling;

Tot 2den luitenant à-la-suite: de wachtmeester-volontair H. A. Tobias, van het regement huzaren n°. 6.

Bij het regement lanciers:

Tot 2den luitenant-effectief, de 2de luitenant à-la-suite P. A. J. H. Bosch de Chasteigner, van het regement.

Bij het regement ligte dragonders n°. 4:

Tot ritmeester der 2de klasse honorair, de voormalige 1ste luitenant G. A. G. Baron van der Duyn, thans volontair en ordonnans-officier van Z. K. H. den Admiraal en Kolonel-Generaal.

Bij het regement huzaren n°. 6:

Tot 2den luitenant honorair: de korporaal-volontair J. O. R. Roesel, van het regement.

Bij het regement lanciers:

Tot 2de luitenants-honorair: de wachtmeesters-volontair Jhr. P. E. de Salve de Bruneton en W. C. Baron Snouckaert van Schauburg, alsmede de kadet-wachtmeester J. F. Gobius, alle van het regement.

Door Z. M. zijn bij besluit van den 19den april jl., no. 85, tot schatters der gemeenten Etten en Leur, kanton Oudenbosch, benoemd de heeren *J. G. de Bruijn* en *J. Willemse*.

— De lijkplegtigheid der ter aarde bestelling van den door alle weldenkenden in het algemeen, maar door Oud-Nederland in het bijzonder, hoog vereerden luitenant *van Speyk* is gisteren te Amsterdam, hoewel in den ochtend de weersgesteldheid zulks niet deed hopen, gedurende het verdere van den dag door eene fraaije heldere luchtgesteldheid begunstigd geworden. Gelijk was aangekondigd, is de lijkkist omstreeks 11 ure van 's Rijks werf afgevaren, begeleid van zeven andere sloepen, waaronder de koninklijke sloep, alle met vlaggen en wimpels ter halver stok; de lijksloep was geheel zwart geschilderd en bemand met omstreeks 30 roeijers, in wit gebaand gekleed, met roode sjerpen en zwart fluweelen mutsen met zilveren platen versierd. Deze boot werd voorafgegaan door de sloep van den directeur en kommandant, waarop de groote, geheel van zijde zamengestelde vlag zich bevond, waarin met vergulde letters te lezen stond: *het dankbare vaderland aan J. C. J. van Speijk*. Van het kostschip, in het dok liggende, verhief zich bij het vertrek des lijkstoeta heerlijke treurmuzijk, en werden er van Zr. M. schepen van oorlog minuutschoten gehoord. De toevloed van menschen, die in eene aandoenlijke en eerbiedwekkende stilte dezen plegtigen watertogt aanschouwden was onbeschrijfelijk. Omstreeks 12 uren arriveerde de stoet aan de nieuwe-stads-herberg en werd vervolgens de lijk-optogt tot aan de Nieuwe kerk op de aangekondigde wijze en volgorde voortgezet. Alle vaartuigen, publieke gebouwen en particuliere woonhuizen waren met vlaggen en rouwwimpels versierd; overal heerschte de eerbiedigste stilte en de volmaaktste orde.

Het praalgraf dat in de Nieuwe kerk ter gedachtenis aan *van Speyk* opgerigt is, heeft den vorm eener antieke tombe, bestaande uit een grondstuk met een daarop rustende pyramydale, afgesteed en kroonlijst met frontespies. Op het voorvlak des grafsteens is in gouden letteren het volgend opschrift gegrift: *Aan Jan Carel Josephus van Speyk, luitenant ter zee, ridder der Militaire Willemsorde, geboren te Amsterdam den 31 Januarij 1802. Hij handhaafde op den 5 Februarij 1831, voor Antwerpen, de eer van 's lands vlag, ten koste van zijn leven.* Het geheel monument is vervaardigd uit wit gepolijst Italiaansch marmer en meestentijds fijn aangevoerd; onder hetzelve is een grafkelder gebouwd, waarin het stoffelijk overblijfsel van den scheld rust.

De Nieuwe Kerk was naar de gelegenheid doelmatig en met smaak ingerigt; een solo-kwartet met koor, door den heer *M. G. van Cappelle* vervaardigd en door den heer *B. van Bree* op muzijk gebragt, werd bij de plegtige ter aarde bestelling, in dezelve uitgevoerd.

— Uit Zeeland meldt men van den 3den dezer:

» Op de voorposten in Zeeuwsch-Vlaanderen gaat men bestendig voort met het vermeerderen der versterking- en inundatie-middelen; dit schoone land is door den onvermoeiden ijver en de kunde onzer militaire bevelhebbers in eene geduchte versterkt kamp herschapen; onze krijgslieden zijn vol moed en blijven bedaard den vijand van ons grondgebied afwachten. Men hoort thans weinig van zieken. Twee detachementen artilleristen zijn woensdag laatstleden van Vlissingen ter versterking naar het 4de en 5de district overgezonden.

In dezelfde berigten uit Zeeland wordt, op geloof van eenen particulieren brief door een voornaam handelshuis te Londen geschreven, verzekerd, dat der Belgen gezant aldaar bij de conferentie dringend aanzoek gedaan had, om ten einde aan den ondraaglijken staat van zaken te maken, welke, duurde dezelve nog langer voort, het land waarover hij regeerde, hoe langer hoe ongelukkiger zou maken en aan een wis verderf blootstelde, Leopold bij als het geschiktste middel ten bedoelde einde voorgesteld en verzocht had, dat de conferentie hem vrijheid zou verleenen, gewapenderhand aan te vallen, om alzoo met het zwaard in de vuist die concessien en voordeelen te verkrijgen, welke de conferentie tot heden te vergeefs door de protocollen gezocht had aan Belgie te verzekeren. — De gemelde Londensche briefschrijver voegt er

bij, dat men in Londen vrij algemeen van gevoelen was, dat de zaak door de beide partijen met de wapenen zou worden beslecht, en dat de Belgen welligt spoedig den aanval zouden kunnen beproeven.

-- De *Times* deelt thans den volledigen inhoud mede van het 57ste protocol, waarvan wij reeds in ons N°. 105, van den 29sten April, het hoofdzakelijke hebben medegedeeld; de verklaringen, van wege Oostenrijk en Pruissen, zoo betrekkelijk het voorbehoud opzigtelijk de duitsche bondsvergadering als ten aanzien van den wensch tot het brengen van wijzigingen in de 24 artikelen, daarin vervat, zijn van den volgenden inhoud:

» *Gemeenschappelijke verklaring van de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen.*

» Bij het overgaan tot de uitwisseling der bekrachtigingen van het verdrag van 15 november 1831, zijn de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen gelast, in naam hunner hoven, ten protokolle te verklaren, dat gezegde bekrachtigingen alleen gegeven worden onder uitdrukkelijk voorbehoud der regten van het duitsche bondgenootschap, ten aanzien der artikelen van het verdrag van 15 november, die den afstand en ruiling van een deel van het Groothertogdom [illegible] betreffen, hetwelk aan den staat [illegible] bondgenootschap [illegible]

» *Verklaring van de gevolmagtigden van Oostenrijk.*

» De gevolmagtigden van Oostenrijk zijn gelast, om gelijktijdig in het protokol de volgende verklaring te doen opteekenen:

» Te gelijk met het bekrachtigen van het verdrag van den 15den november 1831, en de noodzakelijkheid in aanmerking nemende van eene nadere onderhandeling tusschen de regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en die van het koningrijk Belgie, tot het sluiten van een verdrag, hetwelk de op den 15den october goedgekeurde 24 artikelen, te gelijk met de wijzigingen die de vijf mogendheden aannemelijk mogten keuren, zal bevatten, zoo stelt Zijne Keizerlijke Majesteit voor, te verklaren en verklaart zelf van zijne zijde, dat de met gemeen overleg tusschen de bovengenoemde partijen vastgestelde schikkingen, dezelfde kracht en waarde zullen hebben, als de artikels van het verdrag van 15 november, en evenzeer door de hoven, die dat verdrag hebben onderteekend, bevestigd en bekrachtigd zullen worden.

» *Verklaring van den gevolmagtigde van Pruissen.*

» Daar Zijne Majesteit de Koning van Pruissen het verdrag van den 15den november eenvoudig en onvoorwaardelijk heeft bekrachtigd, zoo heeft de gevolmagtigde van Pruissen last, om der conferentie de regtmatige inzigten en de billijke verwachting van zijn hof aan te kondigen en te doen kennen, strekkende:

» Dat de gezamenlijke onderteekenende mogendheden in de eerste plaats [illegible] overgaan tot het in overweging nemen van zoodanige wijzigingen ten behoeve van Holland, als, zonder den hoofd-inhoud der 24 artikelen te kort te doen, daarin kunnen gebragt worden, en welke, indien de conferentie daarmede instemt en de nieuwe souverein van Belgie dezelve wil aannemen, als ophelderende of bijgevoegde artikelen kunnen worden vastgesteld, en dus dezelfde kracht en waarde zouden hebben als de overige.

» Pruissen vermeent te meer op dit punt te kunnen en te moeten aandringen, omdat het, volgens de dikwijls herhaalde verzekering van Frankrijk en Engeland, na de bekrachtigingen het geschiktste tijdstip tot het in overweging nemen van dit gewigtig onderwerp zoude zijn. Daarenboven moeten de verbondene mogendheden, na het bekrachtigen en onderteekenen van het verdrag van 15 November over de middelen raadplegen, om hetzelve ten uitvoer te leggen. Maar alvorens tot het beramen dezer middelen over te gaan, zullen voorzigtigheid en billijkheid het noodzakelijk maken tot de bereiking van dit doel te geraken door omtrent wijzigingen overeen te komen, die welligt, door het plaatsen der strijdende partijen op dezelfde lijn, tot een einde zoude kunnen leiden.

» De belgische gevolmagtigde, van het voorbehoud der hoven van Oostenrijk en Pruissen, betrekkelijk de regten van het duitsche bondgenootschap onderrigt zijnde, doet de aan dit protokol gehechte verklaring." (*Hier volgen de onderteekeningen.*)

» *Annexe van het protokol no.* 57.

» De belgische gevolmagtigde, van het voorbehoud door de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen gemaakt, voor zoo veel de regten van het duitsche bondgenootschap betreft, onderrigt geworden zijnde [illegible] eenvoudig op den waarborg, door de vijf mogendheden aan Belgie [illegible] — een waarborg, waarop de belgische gevolmagtigde een [illegible] heeft, gevestigd op de verbindtenissen, bij het verdrag van den 15den November 1831 aangegaan.

» Londen, den 18den April 1832.

(*Geteekend*) SYLVANUS VANDEWEIJER."

'S GRAVENHAGE, den 4den Mei.

De eerste kamer der staten-generaal heeft in hare zitting van heden het ontwerp van wet tot daarstelling eener belasting op de zeep, alsmede dat tot het verleenen van vrijstelling van accijns op azijn aan de fabrijken, aangenomen. — Op Maandag aanstaande is de tweede kamer bijeengeroepen.

— Ter bijwoning van de plegtigheid der ter aarde bestelling van de stoffelijke overblijfselen van Neerlandsch zeeheld *van Speyk* zijn de drie jonge Prinsen heden morgen vroegtijdig naar Amsterdam vertrokken. Morgen begeeft Z. K. H. Prins *Frederik* zich mede derwaarts ten einde de plegtige eerste doorschutting van de korvet *van Speyk* door de oostelijke doksluis bij te wonen.

— Dezer dagen is ook uit deze residentie het contingent der ligting van de nationale militie voor dit jaar naar deszelfs bestemming vertrokken.

BELGIE.

BRUSSEL, den 4den Mei.

Na afloop van het geheim comité werd gisteren, ten half drie ure omstreeks, de openbare zitting van den senaat geopend en de algemeene beraadslagingen over het budget van binnenlandsche zaken in dezelve geopend en ten einde gebragt.

Omtrent het geheim comité [illegible] de heer *de Meulenaere* herhaald had de levendige deelneming van het gouvernement in het ongeluk van den heer *Thorn*, heeft hij met de meeste uitvoerigheid de pogingen ontvouwd te Brussel, Londen, Parijs en zelfs te Luxemburg aangewend; hij heeft van een groot aantal brieven lectuur gegeven, de meeste aan onze ambassadeurs te Londen en te Parijs, benevens derzelver antwoorden, uit welke laatste het besluit is op te maken, dat de tusschenkomst van Frankrijk en Engeland zich bepalen zou tot het vragen der in vrijheidstelling van den heer *Thorn*, en dat tot heden de Koning van Holland zich beroepen heeft op het gemis van officiele rapporten.

De heer *de Meulenaere* had ook geschreven aan den generaal *Dumoulin*, Pruissischen kommandant der vesting Luxemburg, die geantwoord had, dat hij vreemd aan het gebeurde was en de magt niet had iemand, buiten den omtrek der vesting gearresteerd, in vrijheid te stellen.

De vertragingen moede had de heer *de Meulenaere* op nieuw aan de heeren *Adair* en *Tallenay* te Brussel, *Lehon* te Parijs en *Wallez* te Londen, in nog ernstiger termen geschreven; het jongste antwoord der gezanten te Londen en Parijs was van den 15den dezer en hield niets dan de copie van derzelver brieven aan de beide kabinetten, bij welke zij geaccrediteerd zijn, slechts den weerklank van de brieven des ministers behelzende.

De heer *de Meulenaere* zeide, ten slotte zijner mededeelingen, dat men alle hoop moest bouwen op de edelmoedigheid van Frankrijk en Engeland, welker tusschenkomst in deze aangelegenheid echter, zeide hij, den Koning van Holland gekwetst had. Hij hoopte dat men door diplomatische onderhandelingen voldoening zou bekomen, overtuigd, gelijk hij was, dat men niet dan in den uitersten nood tot den oorlog de toevlugt moest nemen.

— De Londensche berigten van den 1sten dezer hebben den volledigen text van het 57ste protocol ons aangebragt. Daaruit blijkt, dat de heer *van de Weyer* bij de stelling van dit protocol tegenwoordig is geweest, om bij uitwisseling te assisteren, en dat hij eene annexe geteekend heeft, bij welke onze diplomaat verklaart, dat hij kennis heeft bekomen van het voorbehoud van Pruissen en Oostenrijk, betrekkelijk de regten der duitsche bondsvergadering. Zoo deze omstandigheid ter goeder of kwader trouw van onzen londenschen diplomaat van eenig belang was, zouden wij thans vragen, hoe bij het gouvernement, de kamers en het land zoo zeer heeft kunnen misleiden, van grovelijk de daadzaken te vervalschen, met ons aan te kondigen, dat de pruissische ratificatie zuiver en eenvoudig is? Was het om zich eene zege van acht dagen te bezorgen? Welk nietig denkbeeld! Wij zullen morgen over de onderscheiden beschikkingen dezer acte nadere opmerkingen maken, die tot den grond der zaak meer zullen doordringen.

(*Emancipation.*)

— In een artikel, ten titel voerende: *zullen zij de 24 artikelen wijzigen*, tast de *Courrier* met levendigheid de houding van het gouvernement aan en wederlegt inzonderheid de verklaringen door den *Moniteur* over de jongste ratificatien gegeven: Het is een daadzaak dat, *behoudens de reserves*, de ratificatien zuiver en eenvoudig zijn, had de *Moniteur* gezegd; de *Courrier* antwoordt hierop: het is even [illegible] zeide: de stortregen daargelaten, hebben wij het schoonste weder ter wereld, of: buiten de cholera-morbus laat de gezondheid te Parijs niets te wenschen over. De *Moniteur* beroemt zich er op gegrond, dat de mogendheden slechts den wensch naar wijzigingen te kennen gaven; de *Courrier* vraagt, wie zoo kinderachtig is, van niet te weten, dat, wanneer de diplomaten een wensch uiten, zij ook van deszelfs noodzakelijkheid overtuigd zijn, en begeeren dien vervuld te zien. » Wat de *Moniteur* er ook van zeggen moog, vervolgt hij, de vereeniging van al deze omstandigheden, het verblijf zelfs dat de heer *van de Weyer*, zoo te regt als een ongeluks gestarnte aangemerkt, hier

gewacht hebben willen zegt ons (de Lynx) met of zonder de bewilliging van ons ministerie, 't welk op dit oogenblik een ontwerp van wijziging der 24 artikelen op het tapijt laat, alles bevestigt ons in onze meening, dat wanneer de mogendheden geweigerd hadden te ratificeren, wij ongetwijfeld veel veerkracht en moed zouden noodig hebben gehad, om over alle hinderpalen, die ons tegengesteld zouden worden, te zegevieren; maar tevens, dat wij er welligt nog veel meer zullen behoeven, thans nu wij de ratificatien hebben."

— De koning vertrekt morgen naar Leuven om het garnizoen in oogenschouw te nemen.

— De brigade-generaals *Langermann* en *Magnan*, hebben den eed van getrouwheid in handen Z. M. afgelegd.

— Een aantal burgerwachten van het gentsch bataillon, voor desertie in arrest gehouden en naderhand in vrijheid gesteld, heeft geweigerd hunne officieren te volgen, die belast waren hen naar het bataillon te Ostende te geleiden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2den Mei.

De toestand van den heer *Casimir Perier* schijnt sedert gisteren iets beter. Het verschil heeft niet, dat de geruchten omtrent de geheele organisatie van het ministerie aanhouden. Sedert een paar dagen, wordt de heer *Dupin* dikwerf genoemd, doch het schijnt dat deze niet genegen is, eene portefeuille aan te nemen, zoo lang hem niet te gelijker tijd het voorzitterschap wordt opgedragen.

— De heer *Thiers* is te Marseille op den 26sten dezer, even als vroeger te Aix, met een charivari onthaald.

— Het bulletin der cholera telt heden morgen 114 sterfgevallen; het geringe verschil met het getal van den vorigen dag, wordt aan het vochtige weder en tevens aan de buitensporigheden van den zondag toegeschreven.

— Gisteren avond hebben eenige ongeregeldheden plaats gehad. Een hoop volks is, onder het zingen der Marseillaise en onder het geschreeuw van: *"weg met Lodewijk Philips! leve de republiek!"* de stad doorgetrokken, en heeft zich tegen de politie op eene krachtdadige wijs verzet. Na eene vrij langdurige worsteling is het echter gelukt, eenige dezer onruststokers in verzekerde bewaring te nemen.

— Zeer onverwachte berigten, uit het zuiden des rijks, verspreiden sedert dezen morgen eene algemeene ontsteltenis. Reeds voor eenige dagen sprak men van bewegingen onder de karlistische partij, welke eene nieuwe poging zoude aanwenden, om het bestuur in eene der provincien omver te werpen. Den 21sten April schreef men reeds uit Nismes, dat aldaar verregaande wanorden hadden plaats gehad, doch het schijnt dat Marseille de plaats is geweest, waar den bedoelden aanslag moest worden ten uitvoer gebragt. De *Moniteur* hield dan heden morgen de volgende telegraphische depeche in:

Marseille 30 April.

De kommandant der 8e militaire divisie aan den minister van oorlog.

De witte vlag is dezen morgen op den klokketoren van St. Laurent geplant. Talrijke zamenscholingen verzamelden zich in de oude stad, in het vertrouwen dat de graaf *de Bourmont* zich aan hun hoofd zoude plaatsen. De nationale garde en de linietroepen hebben de wapenen dadelijk opgevat. Ik heb dezelve in oogenschouw genomen, en met den besten geest bezield gevonden. Ik ben zonder bezorgdheid. De kolonel *Lachan*, de heeren *de Bantiole* en *Lege de Pogié* zijn reeds met de wapenen in de hand gevangen genomen, terwijl zij aan het hoofd der menigte, en door eene witte vlag voorafgegaan, heen trokken.

De witte vlag is reeds van den klokketoren afgenomen.

— Ter beurze is eene latere depeche aangeplakt, van den navolgenden inhoud:

Marseille 30 April ten half twaalf uren op den middag.

De prefect van de monden van de Rhone aan den minister van binnenlandsche zaken.

De oproerige bewegingen van dezen morgen zijn gedempt; de driekleurige vlag heeft de witte vervangen. Het onderzoek naar de aanstokers is reeds begonnen, en alles is tot de orde wedergekeerd.

Ofschoon deze laatste depeche zeer geruststellend luidt, is men echter door ondervinding te zeer overtuigd, dat de officiele berigten niet altijd de geheele waarheid melden, om de zaak als afgedaan te beschouwen; en de nadere tijdingen, vooral die langs eenen anderen weg, worden met ongeduld te gemoet gezien.

— De *Sentinelle de Baïonne* van den 26 dezer, deelt het berigt mede, te Madrid in omloop zijnde, dat dom *Pedro* zonder eenige weerstand te ondervinden in Portugal was geland, en reeds zijne intrede in Lissabon had gedaan. Hoezeer onwaarschijnlijk wordt echter deze tijding door de dagbladen overgenomen.

— De fondsen waren heden (2 mei) als volgt genoteerd; de 5 pCt. kont. 96,05; op tijd 96,10; de 3 pCt. kont. 69,15; op tijd 69,55; Napolit. 81,60; Sp. perp. 57.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 30sten April.

De *Neurenburger Correspondent* deelt eenen brief uit Warschau mede, van den 18den dezer, waarin de volgende opmerkingen voorkomen:

„ Voor het vertrek van vorst *Paskewitz* naar Petersburg nam alles hier eene rustige houding aan, en het scheen dat de gemoederen over het algemeen, zich naar de nieuwe orde van zaken gewillig zouden schikken. Hierop dan ook vertrouwende stelde de genoemde vorst aan den keizer voor, dat juist het oogenblik daar was, om Polen aan eene nieuwe en eindelijke organisatie te onderwerpen. Het gevolg daarvan was het zoogenaamde organieke statuut, waarvan de uitvaardiging in de stellige overtuiging geschiedde, dat hetzelve alhier gunstig zoude worden opgenomen. Het tegendeel echter blijkt thans, en de verbittering, welke vroeger slechts in stilte gevoeld werd, wordt nu van dag tot dag meer zigtbaar, terwijl het gemor tegen den russischen stadhouder te gelijk luider gehoord wordt. In het begin dezer maand meldden zich onderscheidene afgevaardigden aan, met het verzoek om naar Petersburg te mogen reizen, om aldaar den keizer hunnen dank voor genoemd statuut te betuigen. Het antwoord van vorst *Paskewitz* werd alles behalve gunstig. Hebt gij dan vergeten te bedenken, maar integendeel den keizer om het herstel der vorige grondwet te verzoeken. Gij wenscht het poolsche leger weder op den ouden voet te zien, en tevens den Keizer de verbittering voor oogen te stellen, welke tusschen uwe landgenoten en de Russische ambtenaren heerscht." Wat intusschen het gevolg van deze bezending zijn zal, weet men niet, en de zelve is tot heden niet vertrokken. Het geregtshof, waar door de aanstokers der omwenteling zouden worden vervolgd, is nog niet in werking getreden, wijl degenen die tot leden daarvan benoemd waren, dezen post hebben geweigerd. De Russen zelve beginnen thans de regtvaardigheid der Poolsche zaak in te zien, en kunnen zich omtrent de oorzaak der verbittering niet meer misleiden. De Russische overheid tracht door luisterrijke feesten dit een en ander te verbloemen, doch ook dit heeft eene geheel verkeerde werking. De Polen, immers die onafhankelijk zijn, laten zich op die feesten niet zien, en wanneer al eenige door hunne betrekking daartoe genoodzaakt worden, dan verschijnen ook deze met hunne familien in rouwgewaad, zoodat men eerder op een lijkfeest, dan op eene danspartij of dergelijke meent te zijn.

ENGELAND.

LONDEN, den 1sten Mei.

De russische ratificatie van het belgisch traktaat is gisteren na den middag hier ontvangen; doch tot nog toe schijnen de leden der Conferentie niet bij een geroepen te zijn tot uitwisseling van die stukken.

— Uit Portsmouth schrijft men van den 28sten April:

„ De *Thunderer*, een 84tiger, zal spoedig van stapel loopen, en onder het bevel van Kapitein *John Percy* komen. *Sir Pulteney-Malcolm* zal in de volgende maand zijne Admiraalsvlag aan boord van de *Britannia*, van 120 stukken, hijschen, en met de *Caledonia*, van 120, de *Thunderer*, van 84, de *Donegal*, van 78, de *Talevera*, van 74 en verscheidene andere oorlogschepen in zee steken. Men vermoedt, dat de Vice-admiraal naar Lissabon zal stevenen, alwaar de *Asia*, van 84, en de *Revenge* van 78 stukken zich bij hem zullen voegen. Koning *Ferdinand* neemt de houding aan, als of hij in den strijd met dom *Pedro*, dom *Miguel* wil ondersteunen, en het is dienvolgens voor Engeland noodzakelijk, de bezetting van Portugal door een Spaansch leger of door andere vreemde krijgsbenden te verhinderen. De gewone zomerkruistogt heeft gevolgelijk dit jaar een dubbel doel."

NIET-TUSSCHENKOMST.

Het oude, reeds zoo versleten, gewijzigd, verwrongen en verkracht beginsel van *niet-tusschenkomst*, is wederom door eenige belgische en fransche dagbladen uit de oude prullenkast der hedendaagsche staatkunde voor den dag gehaald. Ware dit beginsel, naar hetwelk, zoo het scheen, de onderhandelingen te Londen gegrond moesten zijn, en hetgeen eene nieuwe orde van zaken, een nieuw staatkundig evenwigt in Europa daarstellen moest, in den waren zin des woords geëerbiedigd geworden, dan was de vrede van Europa waarschijnlijk reeds lang bevestigd geweest. De kabinetten der *Tuilerien* en van *St. James* hebben hetzelve, dan gewijzigd, dan verkracht, wanneer Oud-Nederland, door deszelfs eerbiediging zou hebben gezegevierd en daarentegen het geëerbiedigd, wanneer onze vijanden deze eerbiediging benoodigd hadden.

Dit beginsel dan wordt nu op nieuw door eenige fransche, maar vooral door de belgische revolutionnaire bladen ingeroepen. Op het getuigenis van de fransche generaals *Deprez*, en anderen, dat het belgische leger thans in staat is het veld te kunnen houden, hebben genoemde bladen gejubeld: „ voor den dag, dat nu mede met *niet-tusschenkomst*; wij hebben veel kans te wreken, wij moeten onze verlorene eer met ons bloed herkoopen; enz." zijn de herhaalde uitroepen, die alom in alle bewegingzuchtige belgische dagbladen

Had de staatkunde der bovengenoemde kabinetten zich niet in het hatelijkste daglicht geplaatst, ware het niet uit de vroegere handelwijze van *Casimir Perier* en lord *Grey* gebleken, dat geen tractaat, geen belofte hun te heilig is; kon men op hunne opregtheid bouwen, dan voorzeker zoude men niets vuriger wenschen, dan het vraagstuk op die wijze met de wapenen te beslissen, niettegenstaande er altijd eene schreeuwende onregtvaardigheid in gelegen ligt, van nu te wettigen, wat men vroeger als eene schending van de regten der conferentie aanmerkte; van nu iets toe te staan, wat vroeger met zoo weinig bloed gekocht was en hetgeen nu op nieuw met zoo veel bloeds zoude moeten betaald worden.

Het beginsel van *niet-tusschenkomst* werd aangenomen, om een algemeenen oorlog voor te komen. Aan dit beginsel werden de wezenlijke belangen van staten en volken opgeofferd; concessie op concessie werden aan hetzelve gebragt: drie groote mogendheden volgden den spoorslag, door twee andere mogendheden gegeven.

Vroeger voorspelden wij reeds, dat elke nieuwe concessie, door vrees gebragt, een telkens een stap nader tot datgene voerde, wat men juist vermijden wilde. Dikwerf kwamen wij hierop terug en tot onze droefheid zien wij, dat onze vermoedens meer en meer en van dag tot dag de wezenlijkheid naderen.

Pruissen en Oostenrijk lieten zich medeslepen, maakten eenige *bedenkingen*, doch .... teekenden. Deze nieuwe en groote concessie zoude den algemeenen vrede verzekeren...... Heeft zij zulks gedaan? Immers neen! want van dat oogenblik af schijnt het, alsof de oorlogs-bazuin reeds toonen in Europa heeft doen hooren; in alle staten rust men zich met vernieuwden ijver ten oorlog.

Wellington, *Aberdeen* en anderen spraken waarheid, toen zij het ministerie *Grey* het verwijt deden, dat hetzelve eenen weg volgde, die op eenen *algemeenen, langdurigen en bloedigen oorlog* uitliep. God geve, dat het niet gebeure, waarschijnlijk is het echter dat hunne voorzeggingen bewaarheid zullen worden.

Het beginsel van *niet-tusschenkomst*, dat reeds zoo vele onheilen berokkend heeft, dat men ten believe van het behoud des vredes, zoo dikmaals verworpen, zoo menigmaal verkracht had, was eindelijk, als geheel onvoegzaam en in tegenwoordige omstandigheden als niet te gebruiken, geheel ter zijde gesteld, en in deszelfs plaats een juist tegenovergesteld beginsel aangenomen. Nu men echter — helaas te laat — opgemerkt heeft, dat het wankelen in de staatkunde de gevaarlijkste gevolgen voor de rust der volken kan na zich slepen, en het nieuw aangenomen sijsteme evenzeer als het vorige den vrede van Europa in de waagschaal stelt — nu roepen de bewegingsgezinde bladen om *niet-tusschenkomst*, doch huldigen in hun binnenste het tegenovergesteld beginsel.

Sommige toeschouwers der gebeurtenissen zijn van oordeel, dat al dat geschreeuw, deze hevige taal geenen invloed op een te nemen besluit der mogendheden zal uitoefenen. In dit gevoelen deelen wij niet; dewijl het juist deze bladen zijn, die de handelingen der mogendheden haar hunnen wil opgedrongen hebben en die nog den merkbaarsten invloed op het doen en laten der kabinetten uitoefenen.

Hoezeer het aannemen van dit beginsel en het toelaten van eenen strijd op leven en dood, tusschen Holland en Belgie, niet overeen te brengen is, met den zoo duidelijk gekenmerkten wil der groote mogendheden, om den algemeenen vrede te bewaren; aan den anderen kant moet men in de loopende tijden zich over niets verwonderen. Na de toetreding tot de erkenning van het regt van insurrectie door hen, die het monarchaal sijstema in Europa moesten voorstaan, is alles mogelijk!

Aangenomen nu, dat de mogendheden geen andere kans zagen om hunne *vrees* niet tot *sidderen* te doen overgaan, en dat zij, door te bepalen, de kampplaats voor Belgie en Holland te openen, den algemeenen vrede zochten te koopen — zijn dan, dan men vragen, de kabinetten van Engeland en Frankrijk, vooral het laatste, in staat dit beginsel, werd het ook door een *protocol* aangenomen, te doen eerbiedigen?

Omtrent het Belgische leger kan men ons niet misleiden: het is door fransche officieren, *de fransche kleuren dragende*, georganiseerd; de korpsen worden hoofdzakelijk door fransche officieren (de meeste nog in fransche dienst en deszelfs kleuren dragende), gekommandeerd; de kadres zijn door fransche onderofficieren en soldaten voltallig gemaakt; in één woord, het is een *Gallo-Belgische armee*? Dit leger is thans talrijk, het wordt goed gekommandeerd, is van alles ruimschoots voorzien. Door Frankrijks werkdadige bemoeijing zijn de Belgen zoo verre gekomen; zijn zij ten minste niet *geheel* zonder hoop op succes. Het is dus niet alleen die belgische eer, die dat leger zoude moeten herwinnen, maar het heeft zich aangeboven de eervolle, doch moeijelijke taak op zich genomen, den *franschen krijgsroem staande te houden!* Hierop lette men wel.

Het hollandsche leger, krachtig georganiseerd, sterk in aantal, moedig, uit morele overtuiging van de regtvaardigheid van deszelfs zaak, uit vaderland- en koningsliefde, opgewonden door eene nationale toejuiching, vertrouwvol op hen, die hetzelve naar het veld van eer moeten leiden, geruggesteund door vroegere overwinningen; beschermd door sterke vestingen, die van alles voorzien zijn, en door eene formidabele marine, heeft door dit alles en door deszelfs stelling op onderscheidene punten van 's vijands land, boven het belgisch leger niet te miskennen voordeelen, zoodat, werd het gevreesde teeken gegeven, de strijd zeker bloedig, doch de uitkomst, met Gods hulp, niet twijfelachtig zoude zijn.

Voor dat wij nu verder gaan, moeten wij een oogenblik stil staan bij de beweegredenen, welke tot den bedoelden strijd zouden aanleiding geven. (*Het vervolg hierna.*)

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

VRIJDAG, 4 *Mei* 1832.

		gebl.
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, 2½ pct. . . *f*	42½ à 43.	[illegible]
Uitgestelde schuld.	1 5/16 à 1	[illegible]
Kansbiljetten.	16¼ à 16¾	16½
Amortisatie Syndicaat, 4½ pct. . . .	70 à 70½	70⅜
Idem. idem, 3½ pct.	56½ à 57	56¾
Oorlogslasten 1830. à 5 pct. . . .	89 à 89½	89¼
Vrijw. geldl. 1831. à 6 pct. . . .	93½ à 94¼	94
Nieuwe idem 1832. à 5 pct. . . .	79¾ à 80¼	79⅞
Schatkistbiljetten, 6 pct.	99 à 99½	99⅜
Handel-Maatschappij, 4½ pct. . . .	88 à 88½	—
FRANKRIJK, Inschr. op 't Grootb. 3 pct. . .	69¾ à 69⅞	69½
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pct. . . .	91¾ à 92¼	92
Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pct. . . .	93¾ à 94¼	94
SPANJE, Certific. Amst., 5 pct.	49½ à 50	49¾
Dezelfde 3 pct.	30¼ à 30½	30⅜
Uitgestelde schuld.	— à —	—

* * Aanstaande Maandag den 7den Mei 1832, zal door het ministerie van den Notaris J. VAN NAERSSEN of den Griffier G. VAN DEN ENDEN, des voormiddags ten 10 uren, op de Groote Markt te *Breda*, publieke verkooping worden gehouden van eene zeer aanzienlijke partij TIMMERHOUT, veel TIMMERGEREEDSCHAPPEN en AFBRAAK, den opstand eener groote HOUTLOODS, eene menigte bruikbaar IJZER, 100 stuks beste witte marmeren PLAVUIZEN, enz.

* * Op Woensdag den 16den Mei 1832 en volgende dagen, PUBLIEKE VERKOOPING in het Groote Verkoopings-lokaal over de Militaire Ziekenzaal, van eene zeer aanzienlijke menigte, bij uitstek fraaije en Moderne MAHONIEHOUTEN MEUBELEN en andere MEUBILAIRE GOEDEREN. Daags te voren te zien.

* * Bij den Ondergeteekenden, wonende in de Halstraat te Breda, zijn de METALEN KRUISEN verkrijgbaar à Eenen Gulden met Lint, en zonder Lint à 85 Cents.

P. SOFFERS.

* * Al degenen welke iets te vorderen hebben van Mejufvrouw MARIA ANNA RAATS, eerst weduwe van den Heer ARNOLDUS RIJKEN, Mr. Metzelaar en Aannemer te *Breda*, thans Huisvrouw van SEGEBERTUS GOMMERS, worden opgeroepen daarvan (mits vrachtvrij) voor het einde der maand Mei 1832 aangifte te doen, ten kantore van den Notaris Mr. J. F. G. J. DE ROY te *Breda*, wijk D, no. 102.

* * Personen, de noodige bekwaamheden bezittende om de TWEEDE KLEPPENHOORN te blazen, en genegen zijnde zich als zoodanig, op zeer voordeelige voorwaarden, voor onbepaalden tijd te engageren, kunnen zich onder overlegging van een bewijs van goed zedelijk gedrag, alsmede van voldoening aan de dienst der Nationale Militie, in persoon, of met brieven, mits *franco*, aanmelden bij den Kommanderende Officier van het Korps Vrijwillige Jagers van VAN DAM, thans gekantonneerd te *Besoijen*.

NB. Er is verloren een GOUD HOROLOGIE, de eerlijke vinder zal de niet onbelangrijke som van *Twintig* Centen voor eene belooning hebben. Adres in het *Zwaantje*.

SCHOUWBURG TE BREDA.

Ter benefice en personele voordeele van Mejufvrouwen Obelt *en* Gijswijt *geb.* Obelt.

Op Maandag den 7den Mei 1832: DE ARME DICHTER, beroemd zedelijk Tooneelspel naar het Hoogduitsch van den vermaarden *Kotzebue*, nooit door dit Gezelschap alhier, maar overigens nog bij herhaling met de meeste goedkeuring te Amsterdam en Rotterdam vertoond; gevolgd van DE TWEE VERMOMDE GELIEVEN, geestig Blijspel met zang naar het Fransch (*Les Amans Prothée*) door den heer *B. A. Fallee*, nooit alhier vertoond, waarin de heer en mejufvr. *Gijswijt* onderscheidene Characters zullen vervullen. (*Aanvang ten 6 ure precies.*)

MILITAIRE SPECTATOR No. 8

ziet bij BROESE & COMP. te *Breda* het licht; inhoudende het vervolg *eener Schets en beoordeeling der Militaire gebeurtenissen in Belgie, in 1830 en 1831*; getrokken uit een der geachtste Fransche Tijdschriften. Het 1ste gedeelte van het 1ste Hoofdstuk behelst eene beschrijving der *sterkte en stellingen der Hollanders en Belgen bij het breken van den wapenstilstand.* — *Marsch der Hollanders tot Diest.*

Men abonneert zich voor bovengemeld Tijdschrift voor niet minder dan 10 nommers à *f* 2,25 franco per post, bij alle Postkantoren en voornaamste Boekhandelaren door het geheele Koningrijk.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.